

ПРОТОКОЛ

№ 30

гр. Пазарджик, 19.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Д. Б. Бишуров

Съдебни Л. К. Д.

заседатели: Г. Д. Г.

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева и прокурора З. В. Я.

Сложи за разглеждане докладваното от Д. Б. Бишуров Наказателно дело от общ характер № 20235200200961 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Подсъдимият В. Т. П. - редовно призован, се явява. Явява се и неговият защитник адв. К. Н., редовно упълномощен.

За ОП Пазарджик се явява прокурор З. Я..

Частният обвинител Б. М. С. - редовно призована, се явява.

В качеството на нейн повереник се явява адв. Б. А., надлежно упълномощен.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. А.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Н. : Също да се даде ход на делото.

ПОДС. П.: Да се даде ход на делото.

Поради липса на процесуални пречки, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРОДЪЛЖАВА ОБСЪЖДАНЕТО НА ВЪПРОСИТЕ по чл. 248 ал.1 от т.4 до т.8 от НПК в разпоредително заседание.

ПРОКУРОРЪТ: - В предходното съдебно заседание аз взех становище по всички въпроси по чл.248 ал.1 от НПК и нямам какво да добавя.

АДВ. А.: Аз също като прокурора взех становището си по всички въпроси по чл.248 ал.1 от НПК и нямам какво да добавя.

Ч. ОБВ. С.: Подкрепям изцяло казаното от адвоката ми.

АДВ. Н.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, като неведнъж сме заявявали, включително и пред вас и тази позиция от първото влизане на делото в съда до ден днешен не е променена, нито от страна на моят клиент, нито от страна на защитата му. Желаем делото да се разгледа по съкратеното съдебно следствие чл.371, т.2 НПК, тъй като подсъдимият П. желае да признае фактите описани в ОА. Нашето притеснение, което доведе до известна ескалация на напрежение, свързано с процесуалната изрядност на ОА бе разсеяно с акт на съдебната инстанция и сега, когато имаме тези произнасяния без риск от поредни процесуални вариации, клиентът ми е желае да направи единствено разумното съобразно неговата съвест да признае описаната фактология в ОА. По отношение на доказателствата бих искал да представя като писмени доказателства трудов договор във връзка с трудовата му ангажираност започнала неотдавна, подкрепен със справка за прието уведомление по КТ и трудова характеристика относно начина, по който се справя с работата си. Бих искал да ви помоля да допуснете до разпит един свидетел, който вече е разпитван при първоначалното въззивно разглеждане на делото - негов колега, който да даде показания относно причината подс.П. да се движи по трасето, където се е случил инкриминирания инцидент, както и характеристични данни за него, бидейки негов колега и приятел. Свидетелят се нарича Г. З.С..

Подс. П.:Поддържам казаното от защитника си.

Прокурорът:Така представените документи не възразявам да бъдат присъединени и приложени към материалите по делото. По отношение на исканията за допускане до разпит на свидетел считам, че сочените обстоятелства, които следва да бъдат установявани с показанията на същия, вече са установени и данни за същите са налице към материалите по делото, поради което възразявам и моля да не бъде допускан за разпит.

Адв.А.: Уважаеми господин председател, по отношение на представените писмени документи и тяхното приемане по делото предоставям на преценката на уважаемия съдебен състав. По отношение на искането за разпит на свидетел в днешното съдебно заседание категорично се противопоставям, доколкото подсъдимия призна всички факти и обстоятелства в обстоятелствената част на ОА. Считам за недопустимо

тепърва да се разпитва свидетел именно относно тези обстоятелства, поради което моля да оставите това искане без уважение.

Страните напуснаха залата, като съдът на основание чл. 248, ал. 5 и ал.6 от НПК се оттегли на тайно съвещание, след което се произнесе с определение, което бе обявено на страните.

Съдът, като съобрази становището на страните по въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК, констатира следното:

Т. 4 – Предвид направеното изрично искане от страна на подсъдимия и неговия защитник, налице са основания и условията за разглеждане на делото по реда на особените правила - диференцираната процедура по реда на Глава XXVII – Съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл.371, т.2 от НПК.

Т. 5 - Няма основания за разглеждане на делото при закрити врати. Не се налага привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаване на резервен защитник, вещо лице, преводач, преводач от български жестов език или извършване на съдебни следствени действия по делегация.

Т. 6 - Не са налице основания за промяна на взетите мерки за процесуална принуда спрямо подсъдимия, като действащата към момента мярка за неотклонение „Парична гаранция в размер на 5000 лева“ ще следва да бъде потвърдена.

Т. 7 – Относно доказателственото искане на защитата съдът намира, че представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства трудов договор, ведно със справка за прието уведомление за регистрация на трудов договор, както и трудова характеристика, касаещи подс.П., следва да бъдат приети като такива. Относно искането за допускане до разпит на свидетел съдът намира, че ще следва да се произнесе след даване ход на съдебното следствие.

Т. 8 - Не са налице основания за насрочването на съдебното заседание и разглеждането на делото по общия ред, доколкото бе направено основателно искане за разглеждане на делото по реда на съкратеното съдебно следствие.

С оглед гореизложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТАТИРА, че:

Т. 4 - Налице са основания за разглеждане на делото по реда на

особените правила: Глава XXVII – Съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл.371, т.2 от НПК.

Т. 5 - Няма основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, назначаване на резервен защитник, вещо лице, преводач, преводач от български жестов език или извършване на съдебни следствени действия по делегация.

Т. 6 - **ПОТВЪРЖДАВА** действащата към момента спрямо подс.П. мярка за неотклонение - „Парична гаранция в размер на 5000 лв“.

Т. 7 – Приема като писмени доказателства по делото трудов договор, ведно със справка за прието уведомление за регистрация на трудов договор, както и трудова характеристика, касаещи подсъдимия.

Т. 8 - Не са налице основания за насрочването на съдебното заседание и разглеждането на делото по общия ред.

Определението в частта по чл. 248, ал. 1, т. 6 от НПК, подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок от днес пред Апелативен съд - Пловдив по реда на Глава 22-ра от НПК.

ПРИКЛЮЧВА разпоредителното заседание.

С оглед на обстоятелството, че подсъдимият и защитата изразиха желание производството да продължи по реда на Глава XXVII от НПК и като намира понастоящем, че са налице основанията и условията за разглеждане на делото по този ред, съдебният състав, на основание чл. 252, ал. 1 от НПК,

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИСТЪПВА към незабавно разглеждане на делото по реда на Глава XXVII от НПК – Съкратено съдебно следствие, в хипотезата на чл.371, т.2 от НПК.

На подсъдимия се разясниха правата по чл.371 от НПК и същият беше уведомен, че евентуално направеното от него самопризнание, както и събраните в досъдебната фаза на процеса доказателства, ще могат да бъдат използвани при постановяване на присъдата.

ПОДС. П.: Разбрах си правата. Съгласен съм делото да протече по тази процедура.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА се основанийто за образуване на съдебното производство.

Съдебното производство е образувано по внесен обвинителен акт на ОП против В. Т. П. за престъпление по чл. 343 ал. 3, предл. 8, б. „б“ предл. 1, вр. с ал. 1 б. „в“ предл. 1, във вр. с чл. 342 ал. 1 от НК и във вр. с нарушение на чл.21, ал.1, чл.43 т.5, чл.5 ал.1 т.1, чл.6 т.1, чл.116 от ЗДП и чл.196 от ППЗДП.

На основание чл. 276, ал. 2 от НПК председателят на състава предостави възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в обвинението.

ПРОКУРОРЪТ: - Няма да излагам допълнителни обстоятелства.

Пристъпи се към разпит на подсъдимия:

ПОДС. В. Т. П. : Разбирам в какво съм обвинен. Признавам се за виновен и признавам изцяло фактите и обстоятелствата изложени в обстоятелствената част на ОА. Съгласен съм да не се събират доказателства за тези факти. Искам да кажа, че съжалявам за това, че надцених служебната си дейност и по този начин се превърнах в убиец на едно малко дете. Трудно ми е да говоря, защото за мен през целия съзнателен живот е трябвало не само да спазвам правилата, а да следя да бъдат спазвани правилата и това, което допуснах да извърша е още по-тежко за мен, отколкото може да бъде за обикновения човек. Знам, че с това съжаление по никакъв начин няма да поправа или да върна времето назад. Колкото и да искам нямам такава сила. Това е към момента, което искам да кажа.

Съдът намира, че направеното самопризнание от подсъдимия се подкрепя изцяло от събраните в досъдебното производство гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, които ПРОЧИТА И ПРИЕМА, както следва:

Том I: Протокол за оглед на ПТП с фотоалбум, Протокол за оглед на труп, Приемно-предавателен протокол, Фотоалбум от оглед на труп, Препис извлечение от акт за смърт, Протокол за оглед на ПТП от 20.07.2021г. с фотоалбум, Протокол за оглед на веществени доказателства, Протокол за предаване на копие от веществени доказателства и Протокол за съхранението им, Съобщение за смърт, Констативен протокол за ПТП с пострадало лице, План схема на ПТП, изготвени от служител на Сектор „Пътна полиция“, Талон за изследване на кръв и урина, Свидетелство за регистрация на МПС и Свидетелство за техническата му изправност, Протокол за оглед на веществени доказателства от 28.09.2021г., Протоколи за доброволно предаване на компактдискове и компактдискове от лист 107- лист 122.

Том II: Протокол за автотехническа експертиза с приложения към нея скици, Протоколи за съдебна химико-токсикологична експертиза лист 46- 49, Лист за преглед на пациент в Спешно отделение, Талони за изследване на кръв и урина, Протокол за приемане и предаване на биологични проби за химико-токсикологичен анализ, Протокол за СМЕ за оглед и аутопсия на труп, Удостоверение за родствени връзки на М. С., Уведомително писмо от мобилни оператори БТК, Виваком, А1 България и Теленор, Уведомително писмо от АПИ „Национално ТОЛ управление“ с приложен към него компактдиск от 05.10.2021г., второ Уведомително писмо от АПИ „Национално ТОЛ управление“ с приложен компактдиск от 07.09.2021г., Уведомително писмо от Агенция по вписванията, Уведомително писмо и компактдиск, предоставени от мобилен оператор А1, Протокол за оглед на веществени доказателства от 11.11.2021г., Протокол за доброволно предаване на СМПС и контролен талон, издадени на подсъдимия, Уведомително писмо от МВР „Главна дирекция БОП“, Кадрова справка, Акт за встъпване в длъжност, Формуляр за длъжностна характеристика, касаещи подсъдимия, Протоколи за разпит на свидетелите И.А.Г., М.А.К., Н.В. А., Д.А.К., И.А. Д.а, Е.С.П., Декларация за семейно, материално и имотно състояние, касаеща подсъдимия, Служебна характеристика от Началник Сектор БОП, касаеща подсъдимия, Справка за съдимост за подсъдимия.

От друга страна съдът намери, че гореописаните гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства са събрани в съответствие с процесуалния закон и са правно валидни.

По тези съображения и на основание чл.372 ал.4 от НПК

О П Р Е Д Е Л И

ОБЯВЯВА, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието на подсъдимия без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на ОА.

Относно искането на защитата за допускане и разпит на свидетел съдът намира, че същото е процесуално недопустимо предвид диференцираната процедура по гл.27, по която се разглежда делото. Практиката на съдилищата е константна в смисъл, че в рамките на надлежно проведена процедура по чл.372, ал.4 във вр . чл.371, т.2 НПК съответният съд, било то първоинстанционен или въззивен, не може по свои почин или по искане на страните да събира доказателства за факти несъвместими с обстоятелствената част на ОА. В рамките на признатите от подсъдимият фактически положения

в ОА могат да се установяват и противопоставят само правопроменящи и правопогасяващи обстоятелства, свързани с приложението на материалния закон и предпоставките и съдържанието на наказателната отговорност. Задължително условие за доказателствена тежест в коментираната насока е обстоятелството от посочения кръг да са съвместими с фактологията по ОА и да не създават съществени изменения на нейните очертания. В този смисъл е Тълкувателно решение №1/06.04.2009г. по тълкувателно дело №1/2008г. т.8.1. В конкретния случай посоченият от защитата и поискан като свидетел Сестримски се иска да бъде разпитан за обстоятелства и факти извън фактологията по ОА, което както вече се каза е недопустимо. Отделно от това бе посочено, че този свидетел се иска и за предоставяне на характеристични сведения за подсъдимия, но събирането на такива не е необходимо, тъй като до настоящи момент в кориците на делото има достатъчно по обем доказателства, удостоверяващи характеристичните данни за подсъдимия. По тези съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за допускане и разпит на свидетел.

На страните се предявиха веществените доказателства в кориците на делото – 8 бр. компактдискове, съдържащи записи от камери за видеонаблюдение, находящи се в Том I от ДП, 2 бр. компактдискове, съдържащи информация, предоставена от АПИ – Национално ТОЛ Управление и 1 бр. компактдис, съдържащ информация, предоставена от „А1 България“ ЕАД, находящи се в Том II от ДП, както и лек автомобил „Шкода Октавия“ с рег. № РА5190 ВВ, находящ се на съхранение в Тилова база на ОДМВР-Пазарджик, който бе предявен по фотоснимки във фотоалбумите към двата протокола за оглед на ПТП, на които въпросният автомобил е заснет.

Адв.Н.: Имам едно доказателствено искане, което не считам, че е в противоречие с тълкувателната, нито с общата практиката на съдилищата. Бихме искали и ви моля да допуснете комплексна съдебно психологическа и психиатрична експертиза, която да даде заключение относно психопрофила на подс. П., както и относно въпроса какво е неговото отношение към случилото се и последиците у самия него. Осъзнавам, че ще чуя остри възражения. Осъзнавам, че това доказателствено искане не е твърде типично в създадената процесуална ситуация, но ви моля, както е присъщо на съда и в частност на вас, да се отнесете внимателно към него, защото на практика в наказателния процес такъв, какъвто вече се случва по това дело, ние нямаме

друг шанс да докажем, що за човек е подс.В. П., какво е неговото действително отношение по случая и последиците от същия и респективно на тази база с каква интензивност е разумно да бъде наказан, именно за постигане на целите на индивидуалната или генералната превенция, с акцент разбира се върху индивидуалната.

Прокурорът: Възразявам срещу така направеното искане за назначаване на сочената експертиза. Считам, че отново със същата се цели събирането на данни характеристични по отношение на подсъдимия, за които вече установихме, че считате, че в материалите по делото са налице доказателства, още повече, че с изготвянето на една такава експертиза заключението на същата не е от задължително естество по отношение на съдебния състав. От материалите по делото са събрани данни за личността на подсъдимия и съответно остава преценката на съдебния състав с каква интензивност следва да бъде наложеното наказание.

Адв .А.: Присъединявам се към държавното обвинение. Също възразявам срещу направеното доказателствено искане. Бих искал да допълня, че чрез едно единствено психологично обследване на подсъдимия при евентуално допускане на съдебно психологическа и психиатрична експертиза не могат да се установят негови вътрешни психологични и психиатрични нагласи за извършеното деяние в тяхната пълна и всестранна степен що се отнася до оценката към извършеното престъпление, поради което моля да бъде оставено без уважение.

Съдът намира, че не е необходимо назначаването на съдебно психиатрична и психологична експертиза с цел очертаване на психопрофила на подс.П., а относно това какво е неговото отношение към инкриминираните събития и последиците от тях самият подсъдим би могъл да даде сведения, най-малко при упражняване правото си на последна дума. С тези съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за назначаване на съдебно психиатрична експертиза.

СТРАНИТЕ /по отделно/: Нямаме възражения по предявяването на веществените доказателства. Да се приключи делото.

Съдът счете, че делото е изяснено от фактическа страна. Извършени са всички необходими следствени действия за обективно, всестранно и пълно изясняване на делото, поради което и на основание чл.286 ал.2 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми г- н съдия, уважаеми съдебни заседатели, за пореден път сме свидетели на трагичен случай на невинна жертва на „войната“ по пътищата, при който не само не е опазен, а е грубо отнет живота на едно 7 г. българско дете. На пешеходна пътека. То става поредното пострадало лице от статистиката, но реално невинна жертва на неправомерното поведение на подсъдимия. Дете, което просто искало да си купи сладолед.

През последните години се наблюдава тенденция на нарастване престъпността, свързана с нарушаване на правилата за движение по пътищата при управление на МПС, в резултат на което е причинена смърт. Превенцията в областта на пътнотранспортните произшествия е основен приоритет на националната стратегия за борба с престъпността. В тази връзка и през 2023 г. е направена и законодателна промяна и е завишена наказуемостта с увеличаване на предвидените наказания.

Г-н съдия, уважаеми съдебни заседатели, поддържам така повдигнатото спрямо В. Т. П. обвинение от ОП – Пазарджик и внесено за разглеждане в съда. Предвид реда на разглеждане на настоящото производство, а именно особените правила на съкратеното съдебно следствие по глава 27 от НПК – чл. 371, т. 2, с признаване на фактите по обвинителния акт от страна на подсъдимия и защитата му, без събиране доказателства за тях, намирам за доказано по безспорен начин обвинението срещу подсъдимия.

По делото се установи фактическата обстановка, така както е изложена в обвинителния акт и в обстоятелствената му част, а именно в настоящият случай безспорно е установено, че на 19.07.2021 г. В. Т. П. в с. Б., при управление на лек автомобил е нарушил правилата за движение по пътищата, в резултат на което и е причинил смъртта на 7-годишната М. С., която се е ползвала от предимството си и се е движила по пешеходна пътека. При ограничение на скоростта за населеното място 50 км/час, автомобилът, управляван от подсъдимия се е движел с превишена скорост, видно и от становището на експертите по АТЕ, с не по-малко от 73,30 км/час. Автомобилът, управляван от подсъдимия се движел в участък с двупосочно движение с непрекъснатата линия и в зоната на действие на пътен знак Д17 – предстояща пешеходна пътека. В дясната лента имало колона от няколко автомобили, които се движели бавно и спирали периодично, за да се съобразят с пешеходната пътека пред тях, за евентуално преминаващи пешеходци. Независимо от ограничението на скоростта и непрекъснатата осова линия, П. в нарушение на правилата, управлявал автомобила по лявата лента на платното за движение, като изпреварвал недопустимо колоната автомобили, с превишена скорост и в зоната на видимата му в обзора напред пешеходна пътека. В този момент по нея пресичали две деца – брат и сестра – А.С. 9 г. и пострадалата М. С. 7 г. На около 40 метра от пешеходната пътека,

за П. се открила видимост към пострадалата С., но с оглед скоростта сблъсъкът бил неизбежен. Ударът настъпил на платното за движение, конкретно върху пешеходната пътека. 7 г. дете М. С. било блъснато от автомобила, в резултат, на което и починало.

В тази връзка обвинителната теза изцяло се подкрепя от събраните доказателствени материали, извършения оглед на местопроизшествие, от показанията на свидетелите, от приложените по делото веществени доказателства, както и изготвените експертизи – АТЕ и СМЕ, както и комплексна автотехническа и медицинска експертиза. Нещо повече, същите се признават и от страна на подсъдимия и защитата му. Намирам така събраните доказателствени материали за несъмнено установяващи както авторството на престъплението от подсъдимия В. П., така и времето, мястото и начинът на осъществяването му.

От заключението на изготвената по делото СМЕ на пострадалата М. С., е видно, че на същата от ПТП-то, причинено от подсъдимия, са причинени редица травматични увреждания, като е налице пряка причинно-следствена връзка между тях и настъпилата смърт.

Според заключението и по комплексна автотехническа и медицинска експертиза техническото състояние на лекия автомобил не е в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. Лекият автомобил се намирал върху лентата за насрещно движение, движейки се със скорост в момента на удара около 73,30 км/час. Опасната зона /пълният спирачен път/ за спиране на лекия автомобил, при тази скорост на движение е около 50,86 метра. В случая обаче разстоянието, от което подсъдимият е възприел пешеходката като опасност за движението и е реагирал на екстремно спиране, е 40 метра. При тази ситуация ПТП е било неизбежно и то е било такова единствено поради неправомерното поведение на подсъдимия. Видимостта за водача спрямо пешеходната пътека е била ограничена от намиращите се в дясната пътна лента автомобили. Водачът на автомобила следва да се съобрази с наличната спрямо пешеходната пътека видимост и ако тя е ограничена, да намали скоростта до технически съобразената.

От анализа на така събрания доказателствен материал и изготвените по делото експертизи е установено, че на инкриминираната дата подсъдимият П. като водач на МПС не е спазил и нарушил изискванията на чл. 21 ал. 1, чл. 43 т. 5, чл. 116, чл. 5, ал. 1 т. 1, чл. 6, т. 1 от ЗДвП и чл. 196 от ППЗДвП. А именно:

Управлявал е лекият автомобил в населено място със скорост 73,30 км/час, която е над пределно допустимата – 50 км/час – чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Извършил е изпреварване пред пешеходна пътека на няколко моторни превозни средства - автомобили, в нарушение на забраната за изпреварване при непрекъсната осева линия и при закрыта за него видимост от изпреварваните превозни средства – чл. 43, т. 5 и чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

При приближаване на пешеходната пътека не е спрял, нито пък намалил скоростта, като не е пропуснал и преминаващите по нея две деца – чл. 196 от

ППЗДвП. Пренебрегнал е задължението си да бъде внимателен и предпазлив към пешеходци, особено към деца и то когато се намират на обозначена пешеходна пътека тип „Зебра“ – чл. 116 и чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Това поведение на подсъдимия е и причината за настъпилото ПТП с последица причиняването на смърт на пострадалата – 7 г. дете.

При наличието на правомерно поведение, подсъдимият е имал възможност да предотврати вредоносния резултат, в случая с трагична последица. Същият обаче не е предприемал намаляване на скоростта.

Обвинението се доказва и от дадените обяснения на подсъдимия, дадени в днешното съдебно заседание, и направеното самопризнание – евентуално.

Считам, че така събраните доказателства са непротиворечиви и едноточно установяват факта на извършване на престъплението по чл. 343 ал. 3 предл. 8, б. „б“ предл. 1, вр. с ал. 1 б. „в“ предл. 1, във вр. с чл. 342 ал. 1 от НК, както от обективна, така и от субективна страна, от подсъдимия В. Т. П.. Подсъдимият е осъществил деянието от субективна страна при форма на вина – по непредпазливост. Той не е целял пряко настъпването на престъпния резултат, но е бил длъжен да предвиди настъпването на последиците, като съобрази поведението си. Причината за извършеното престъпление е безотговорното отношение към изискванията на безопасност на основни правила за движение по пътищата. По делото са събрани множество доказателства, достатъчни след надлежен анализ да бъдат поставени в основата на осъдителна присъда.

Предлагам при индивидуализация на наказанието на подсъдимия В. Т. П., като смекчаващи отговорността обстоятелства да вземете в предвид именно данните за личността му – неговото чисто съдебно минало и добрите характеристични данни, както и направеното от същия самопризнание – евентуално.

А по отношение на подсъдимия като отегчаващи отговорността обстоятелства следва да се отчетат следните обстоятелства:

Фактът, че към момента на деянието същият е полицейски служител и би следвало именно да съблюдава за спазване на законовия ред, а не грубо и явно да демонстрира нарушаване на същия. Нещо повече, видно от извършените огледи на ВД на дискове, за 19.07.2021 г. и използвайки математически метод за анализ, предвид разстоянието и скоростта на управлявания от него автомобил, същият през целия период от време не е съобразявал поведението си с разписаните правила за движение в ЗДвП. Видно от Справка за нарушител/водач се откриват данни за други нарушения по ЗДвП. В настоящия случай предвид посочените смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства напълно справедливо би било при индивидуализиране санкцията на подсъдимия В. П. да бъде наложено наказание при баланс и при условията на чл. 54 от НК към средния размер, предвиден в закона за извършеното престъпление.

Ето защо Ви моля да наложите на подсъдимия именно наказание

Лишаване от свобода в размер на около 7-8 години. Предвид разпоредбата на чл. 58а, ал. 1 от НК, същото следва да бъде намалено с една трета. Така определеното наказание считам, че следва да бъде изтърпяно ефективно при първоначален общ режим съгласно разпоредбите на ЗИНЗС.

На основание чл. 343 г, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7, вр. чл. 49, ал. 2 от НК, моля да наложите на подсъдимия и наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срока на определеното му наказанието ЛС, преди редукцията, като на основание чл. 59, ал. 4 от НК се приспадне времето, през което е лишен от това право по реда на чл. 69а от НК, а именно считано от 21.07.2021 г. С налагането на посоченото наказание спрямо подсъдимия би се осигурило в пълна степен реализирането на заложените в чл. 36 от НК цели на наказанието и най-вече постигане на специалната превенция спрямо подсъдимия с оглед неговото поправяне и превъзпитание.

Уважаеми г-н съдия, уважаеми съдебни заседатели, намирам за справедливо постановяване единствено на ефективното изтърпяване на наложеното наказание ЛС.

В противен случай, с прилагането на института на условното осъждане би означавало даването реално на още един шанс за подсъдимия. Шанс за какво? Да не се извърши ново престъпление? Тоест, само ако извърши ново престъпление, ще си изтърпи реално наказанието за това. В противен случай отговорността му приключва с напускането на тази зала. Шанс заслужава всеки човек. Но и шанс, който 7 г. дете М., обаче не е получило и то именно от страна на подсъдимия.

Освен като представител на Прокуратурата, така и като майка на две малки деца, днес Ви моля за наказание, което освен да е законосъобразно, би било и житейски справедливо.

Що се отнася до ВД по делото:

Моля намиращите се дискове – да останат към материалите по делото.

След влизане в сила на присъдата, приобщеният като ВД лек автомобил „Шкода Октавия“ с ДК № РА 51 90 ВВ, намиращ се на съхранение в ОД МВР Пазарджик да се върне на собственика ОД МВР Пазарджик.

Моля да осъдите подсъдимият да заплати направените по делото разноски, както и да отмените наложената му МНО „Парична гаранция“.

АДВ. А.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, днес сме 19.01.2024г. Днес се навършват точно две години и половина от трагичния инцидент от датата 19.07.2021г., когато невръстната М. плати най-високата цена. Тя загуби живота си без да ѝ бъде даден шанс да живее, да се радва, да се реализира. Преди две години и половина беше безвъзвратно осакатен и тогава спря завинаги и живота на нейните родители. Оттогава те вече не са пълноценни хора, и тъй като ги познавам точно от две години и половина съм убеден, че никога повече за огромно съжаление няма да бъдат пълноценни хора. На 19.07.2021г. подс. П. влезе в с.Б. със силно превишена скорост на управлявания от него автомобил. При ограничение от 50 км/ч, избраната от него скорост е с над 73 км в час, по никакъв начин не мога да

определя като минимално завишена. Превिшение от над 50% от законово регламентираното, не е минимално, то е огромно превишение на скоростта. През целия си път от с.А. до с.Б., за което по делото са събрани множество доказателства, както посредством изисканите записи от АПИ, така и посредством справката от мобилния оператор А1 се установява, че това разстояние от 73,3 км/ч е изминато за времето от 40 минути, което безспорно доказва, че през цялото това трасе автомобила, управляван от П. се е движил с още по-превишена скорост, на моменти със сигурност тя е била и над 100 км/ч. В хода на ДП ние от страна на пострадалата Б. силно настоявахме и се борехме да се получат тези справки от мобилните оператори, защото това обстоятелството по какъв начин е управляван автомобила непосредствено преди процесния инцидент не е без значение. То категорично е отегчаващо отговорността обстоятелство. В обществото ни все по-активно се говори за изчисляване на средна скорост, налагане на санкции за превишена средна скорост. Аз категорично подкрепям това. Това е правилният път. Затова и ние настоявахме още преди две години това да бъде направено по настоящото дело. Влизайки в с.Б. с огромната скорост от 73 км/ч подс.П. застига не един, не два, а три автомобила, които напълно правомерно са спрели пред пешеходната и изчакват пешеходците да преминат по нея. Не е без значение и факта, че съгласно тълкувателната практика на ВКС правото на пешеходеца да пресече пътното платно на пешеходна пътека е негово абсолютно право. Има водачи са спрели и са се съобразили с това абсолютно право на невръстната М. и на нейното братче. За съжаление П. не е направил това. Той е предприел забранената маневра изпреварване на тази колона от 3 автомобила, продължавайки да поддържа същата силно превишена скорост, въпреки че се намира в центъра на населено място, и то не кога да е, а на обяд, когато житейски погледнато е нормално човек да предполага, че и трафика и движението, включително и пешеходния трафик в центъра на населено място са силно напрегнати и интензивни, но той не го прави. За огромно съжаление той не го прави и това поставя края на живота на М.. Автомобил с маса над 1 тон, движейки се със 73 км/ч няма как да даде никакъв шанс на 20 кг. М.. В този момент нейният живот приключва. Можем само да се радваме, че нейното братче, което е пресичало с нея за щастие е останало живо и здраво. Можем да се радваме, че няма и други пострадали, тъй като този инцидент се случва точно в центъра на с.Б. точно на обяд. След процесния удар автомобилът е установен пред аптеката в с.Б. върху тротоара. Това е най-тежкия вредоносен резултат, който може да бъде нанесен не само на самата М., на нейните близки, но най-вече на нейните родители. Със загубата на М. нейните родители губят единствената си дъщеря. През тези две години и половина много пъти съм си говорел и с Б. и с Марин, родителите на М.. Те се разкайват, че това е тяхната единствена дъщеря, която те са чакали страшно много време и това е била тяхната най-голяма радост. Всяко дете носи радост, но когато толкова много си се надявал да имаш дъщеря и това, че се е случило, радостта им е безкрайна, но безкрайна е и тъгата, че тя е отнета от този свят само на 7 години. Моля ви при произнасяне на присъдата по настоящото дело да вземете под внимание обстоятелството, че към

момента на извършване на инкриминираното деяние подс. П. е бил служител на МВР. Далеч съм от мисълта да твърдя, че служебното правоотношение, което е изпълнявал тогава следва да се третира като отегчаващо или още по-малко смекчаващо отговорността обстоятелство. Следва да се отчете обстоятелството, че именно дългия период, в който той е изпълнявал това служебно правоотношение е указал много пагубно влияние върху неговото възприятие за правилно-неправилно, редно-нередно, справедливо- несправедливо. Както държавното обвинение, така и аз подробно изложихме множеството нарушения на ЗДвП, които са осъществени от подсъдимия непосредствено преди настъпилото процесно ПТП. Не мога да видя разумна причина за наистина толкова много нарушения, и то не самостоятелно едно спрямо друго, а в тяхната логическа съвкупност, защото абсолютно всеки човек, още повече правоспособен водач на МПС със стаж, а дори и без стаж знае, че подобно грубо нарушаване на правилата за движение по пътищата не просто е опасно, не просто е забранено, то коства живот, то коства стотици животи на годишна база. Направих справка в Националния статистически институт през 2021г., в годината, в която е причинена смъртта на М., загиналите при ПТП са 463 човека. Това е огромна цифра, но още по-плашещо е че през 2022г. цифрата е още по-голяма – 531. През 2023г. е над 540. Много често в обществото се говори за война по пътищата. Това сравнение далеч не е лишено от смисъл и от логика, когато на годишна база при ПТП по пътищата загиват стотици хора, как можем да наречем това, освен война. Може би освен война можем да го наречем един злокачествен тумор на нашето общество и обществото ни може и трябва да бъде излекувано от тази болест. Начина за справяне с този проблем е постигането на генералната превенция спрямо цялото ни общество. За огромно мое съжаление наблюдавам, изследвайки съдебната практика, че както при причинени телесни увреждания, така и при причинена смърт при транспортните престъпления за огромно съжаление масово се постановяват условни присъди. Още по-лошото е, че от практиката ми и от личния ми живот съм разговарял с прекалено много хора, които казват, които са осъдени с влязла в сила присъда и им е наложено условно наказание, вярват го и го разказват пред общността казват: „Съдът каза аз съм невинен.“ Когато го чух, а вече съм го чувал няколко пъти, но когато го чух за първи път, това ме изплаши. Членове на обществото, в което живеем, които са осъдени с влязла в сила присъда за извършено транспортно престъпление, само защото наказанието им е условно казват: „Съдът каза аз съм невинен“ и наистина е така. Разбира се далеч съм от мисълта, че с налагането на наказание трябва да се стигне до репресия спрямо подсъдимия. Не, нито аз, нито родителите на М. искаме това. Никой не иска това и това не трябва да се прави. Ние искаме справедливост. Колкото и да казват всички, че ние сме наивни и справедливост няма, аз вярвам, че справедливост има и никога, надявам се, няма да спра да вярвам в това. Справедливостта минава през съдебната ни система. За мен не толкова през законодателната, колкото през съдебната система. Подс.П. каза в съдебна зала и държа да подчертая само в съдебна зала, че съжالياва за стореното. Силно се надявам това съжаление да е

искрено, по друг начин досега не е показано и силно се надявам да се прави разграничение между съжаление за стореното и съжаление от възможните наказателноправните последици от това деяние. Съжалението винаги трябва да е за причинения резултат, който е забранен от закона, а не съжаление спрямо възможните последици от този резултат спрямо подсъдимия. Именно поради тази причина, за да се достигнат целите, както на индивидуалната, така и на генералната превенция, аз ви моля за справедливост от името на Б. и от името на всички жертви моля за справедлива присъда, с която да бъде постановена спрямо подс.П.. За нас справедлива присъда ще означава налагането на наказание лишаване от свобода, което да бъде изтърпено ефективно, всичко друго е не просто неприемливо за причинения резултат, но и за членовете на обществото ни, и в частност, както за доверителката ми, така и за мен самия. В заключение наистина смирено и почтено ви молим за справедлива присъда.

Ч.О. Б. С.: Присъединявам се към казаното от моят адвокат.

АДВ. Н.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, разбира се няма как да чуете нещо изненадващо от мен. На два пъти съм пледирал по това дело и протоколите са пред вас. Започвайки малко отзад напред, но опитвайки се да отсея есенцията на случая, аз също пледирам пред вас за справедливост. Много специфичното съдържание на категорията справедливост е, че то има точно толкова различни тълкувания, колкото хора интерполират върху него. Затова много по-мъдрите очевидно от нас древни римляни са създали думата за справедливост в смисъл на една. На латински справедливост е еднаквост. Оттам нататък всичко друго е изключително рисково, защото всеки я схваща през собствената си призма, през собствените си очаквания, през собствените си страдания и тази именно справедливост няма как да бъде универсална, а следователно е неприемлива за единствения орган, който трябва да я раздава и това е съда. По този случай в защита на правото на подс. В. П. да пледира за снизходителност като форма на справедливост може да се каже страшно много, но аз няма да ви отегчавам, допринасяйки още повече за процесуалното напрежение по този казус. Много неща се казаха, които са верни и това е факт, казаха се и много неща, които са зловещо неверни. Не е вярно, че бидейки служител на МВР с дългогодишна практика до такава степен В. П. се е разхайкал, че е решил, че може да кара автомобила си, когато, където и както иска, брутално не съобразявайки се с правилата за движение. В тази именно връзка без в никакъв случай да фаворизирам този факт, но няма как да не се акцентира, защото е той е ключовия в причинно-следствената връзка за вземане на погрешното решение довело до трагичния резултат е доказан факт, че В. П. е изпълнявал служебна задача със служебния автомобил, в който е открита и служебната синя лампа. Никога по никакъв начин не съм искал да противопоставям значението на служебната задача в съотношението с причинените трагични и уви непоправими последици и сега не правя това, моля да бъда разбран правилно. Изтъквам го и посочвам този акцент единствено и само като факт, че не защото подс.П. е пътен хулиган и самозабравил се полицаи, а защото е взел погрешното решение да надцени

служебната си задача е извършил всички тези нарушения на правилата за движение, довели до непоправимите последици. Разбира се, че той ще бъде наказан. Разбира се, че решението е на съда. Съвсем неслучайно обаче е сакралния и бих казал интимен момент и най-ключов за наказателното правосъдие момент се нарича индивидуализация на наказанието. Съвсем наскоро имах повод да коментирам, че най-тежкото бреме на наказателния съдия не са нито сложните дела, нито сложната фактическа и правна обстановка по тях, безкрайните разпити и вземане на правилно материалноправно решение. Най-голямото бреме е наказването. Аз съм абсолютно убеден, че вие ще вземете правилно решение и сега пред вас само излагам моето гледище за това как ми се струва разумно и справедливо снизходително да изглежда то, именно защото В. П. не е престъпник. Не искам да противопоставям отново трагичната и непоправима загуба, която той с поведението си е причинил на семейството на загиналото дете с моралните щети, които е преживял той. Съвсем нормално е, ще бъде възразено, а и основателно ще бъде възразено, че не са измерими величини, и все пак, когато решаваме как да накажем някой няма как да нямаме предвид какво е неговото индивидуално отношение като човек в социалното общество, към ценностите на това общество, какво е неговото индивидуално отношение, свързано с неговата съвест, а в контекста на собствените му ценности към извършеното и към неговите последици, какво се случва в личния му живот, какво се случва в неговото семейство, респективно с каква самокритичност се отнася този човек към деянието си. Без съмнение, ако някой каже нещо различно от това, би било абсолютна неистина. Това има значение за начина, по който трябва да бъде наказан и интензивността на наказанието. Разбира се, че не е едно и също за едно и също деяние как ще бъде наказан един рецидивиращ хулиганин и как ще бъде наказан един примерен човек, който е допуснал, макар и много тежка грешка в живота си. Всички ние, които сме родители знаем как се отнасяме към децата си, допускащи грешки и кога сме по-строги, кога сме по-снизходителни. Не защото съм в качеството на професионален защитник тука и трябва да говоря дежурните, присъщи на професионалния защитник думи, едва ли не, за да отърва своя клиент, каквото уви цинично и погрешно разбиране битува в обществото ни за ролята на адвоката в тези процеси, а защото дълбоко и убедено вярвам в това, което казвам, имайки възможност много задълбочено да опозная В. П. и дори да се чувствам горд, че мога да го защитавам. Аз вярвам, че той не е за затвора. За да бъде превъзпитан, не е необходимо да влиза в затвора. Разбира се и така отново се връщам към бремето на наказването, което наказателния съдия, няма как ще носи не само докато е съдия, но докато е жив. Вие ще трябва да решите какво е съотношението между голямата ценност на индивидуалната превенция и небиващата да бъде подценена ценност в генералната превенция. Ключовият въпрос е дали тук подсъдимият ще бъде наказан с наказание в съгласие с чл.36 или с наизидание, което обаче е отвъд индивидуалното превъзпитаване. Считам, че снизхождението, за което ви моля, може да бъде успешно компенсирано и разбира се пенитенциарно оправдано, ако едновременно с приложението на

чл.66 вие предвидите пробационна мярка в изпитателния срок, което от една страна ще гарантира превъзпитателният резултат по отношение на подсъдимия, а от друга страна няма да позволи на следващите си срещи в професионалния си и социален живот адвокат А. няма да чуе, че някой е бил невинен, защото е получил условна присъда. Много ви моля да разгледате наказването на П. не като отмъщение и наказателноправно обезщетение на щетите, причинени с поведението му, а като на средство за превъзпитание. Това ми дава кураж да отправя към вас настоящата пледоария и молби.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подс. В. Т. П.: Освен това, което каза адвокатата ми, искам още веднъж да изразя съжалението си за това, че наистина надцених приоритетите на бившата си служба и изпълнението на служебните си задачи и това съжаление не е от страх от налагане на определено наказание, защото наказанието идва и си отива, но това, което преживяхме, не само семейството на М. и цялото ми семейство на мен, цял живот ще го носим, не само аз, но и децата ми дори, така че чувството, че съм убиец ще нося цял живот и това чувство изконно унищожава всичко в нас. Моля за снизхождение от съда не за друго, а защото просто да ми даде шанс да докажа от една страна, че съм се поправил, от друга страна да стане ясно, че това, което нося в себе си е не е страх от наказанието, а съжаление наистина от това, което съм допуснал да се случи, а именно да убия дете на пътя. Малко след инцидента майка ми почина, именно във връзка с причинения инцидент от мен.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подс. В. Т. П.: Естествено е, че трябва да бъде наказан. Всеки един, който е на моето място трябва да бъде наказан, но считам, че едно условно наказание конкретно с моята личност от хора, защото всеки, които ме познава, дори и от хора, които не ме познават, ако решат да се поинтересуват малко от личността ми преди инцидента и след причинената от мен смърт, всеки ще разбере по какъв начин и аз, и цялото ми семейство го преживяваме, дори близките ми и колеги и т.н. Наистина съжалявам за случилото се. Знам, че по никакъв начин не мога да върна детето на семейството му. Никой не може, но привеждането ми в затвора... ! По-скоро моля съда за снизхождение той да прецени по какъв начин да ме накаже, но моля да ми даде шанс да покажа, че съм разбрал какво съм направил и да ми даде шанс да бъда по-полезен на обществото.

Съдът се оттегли на тайно съвещание за да постанови присъдата си, след което обяви същата на страните и разясни реда и сроковете за обжалване и протестиране.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 12:30

часа.

Председател: _____

Секретар: _____